

Világosság

A Romániai Magyar Népi Szövetség napilapja

KOLOZSVÁR 1950. november 4. szombat.

ÁRA 4 LEJ

VII. ÉVFOLYAM, 257. SZÁM.

Hazánk dolgozóinak újabb eredményei

Szerte az országban, városon és falun, a gyárakban és szántóföldeken győzelmi himnusként fogadták a dolgozók milliói idei tervünk harmadik évnegyedéről szóló jelentést. Dolgozó népünk lelkes erőfeszítéseinek nagyszemű eredményeit fűkrözi ez a közlemény. Tükrözi százezrek elszánt harcát a munkatermelékenység fokozásáért, a minőség megjavításáért, egy jobb életért, a szocializmus megvalósításáért. Olyan emberek harcát, akik tudják, hogy maguknak építenek s akik teljes odaadással sorakoznak fel a Román Munkáspárt zászlaja alá.

„101,6 százalékban teljesítettük állami tervünk harmadik évnegyedének termelési előirányzatát, s ezzel egész évi tervüket 76,3 százalékban valósítottuk meg” — szól az állami tervbizottság közleménye.

A terv harmadik negyedének eredményeként elkészült a kuzsiri fémüzemek szerszámgyártó eszernoka, a targovistei fémüzemek öntődéje és kohója, az aranyosgyéresi „Sodronyipar” különleges acélöntője, a Sovrommetál oxigéngyára, Temesváron, Turnu-Severinben és Bumkarestben három paradíszkonzerválógyár, az Arges folyó duzzasztógátja, a temesvári és marosvásárhelyi klinikák, 720 elemi iskolai tanterem, 225 lakás a szálinvárosi „Vörös Zászló” üzemek munkásai számára.

A jelentés szerint továbbá számos olyan iparág tűnt ki a harmadik évnegyed küzdelmeiben, amelyek jelentős mértékben túlszárnyalták előirányzataikat. Fémipari vállalataink átlag 18,5 százalékkal szárnyaltak túl tervüket. A „Sovromconstructie” ipari vállalatnak harmadik évnegyedi eredménye 23,4 százalékos normatúlszárnyalást mutat, ami azt jelenti, hogy hazánkban 23,4 százalékkal több üzem, gyár és munkáslakás épült, mint azt előirányoztuk. Hogy mennyit fejlődött ipari termelésünk, bizonyítja az, hogy a múlt év ugyanezen időszakához viszonyítva 1950 harmadik évnegyedében 29 százalékkal több vasércet, 24 százalékkal több acélt, 580 százalékkal több golyós csapágyat, 130 százalékkal több betonkeverőgépet, 12 százalékkal több traktort és 310 százalékkal több traktorokét gyártottunk. Nehéziparunk állandó növekedése pedig kulcsa gazdasági életünk egyéb ágal fejlődésének is. A harmadik évnegyedben 33 százalékkal több gyapot és 20 százalékkal több gyapjú-árt, 83 százalékkal több gyapjúkötőtárut, 27 százalékkal több lábbelit gyártottunk a múlt év harmadik negyedéhez viszonyítva. Tésztaiparunk 76,6, húsiparunk 155, söriparunk 89,3 százalékkal haladta meg az elmúlt évi termelést.

Mindezeket az eredményeket az ország dolgozóinak munkájuk iránti új, szocialista magatartása hozta létre. A szocialista versenyekbe tömörült munkások, technikusok és ifjak lakadaltan erővel küzdöttek munkájuk könnyebbé és termelése-

nyebbé tételéért. Számos értékes újítással, észszerűsítéssel járultak hozzá iparunk fejlesztéséhez és tökéletesítéséhez. A harmadik évnegyedben a kolozsvári 9. számú építészeti vállalat dolgozói például több mint tíz újítást vezettek be s ennek következtében jelentősen javult az üzem telelőképesége.

Mindezeket a nagy eredményeket azonban hazánk dolgozóinak nagy erőfeszítéseik ellenére sem valósíthatták volna meg a szocializmus nagy hazája, a Szovjetunió segítségével, a Szovjetunió segítségével, a Szovjetunió segítségével. A Szovjetunió nemzetgazdaságunk rendelkezésére bocsátja a nélkülözhetetlen, hazánkban nem található nyersanyagokat, félkészárut, országunk iparosságához elengedhetetlenül szükséges, de még nálunk elő nem állítható gépeket és felszereléseket. A Duna—Fekete-tengeri csatorna építéséhez értékes földkotrógépeket, nehéziparunk fejlesztésére nyersvasat és szerszámgyépeket, a mezőgazdaság gépesítéséhez kombájnokokat, legújabbban pedig az ország villamosítási tervének sikeres végrehajtásához turbogenerátorokat és a nehéz elektromos gépek gyártásához szükséges berendezéseket kapunk. A Szovjetunió felbecsülhetetlen és legértékesebb segítségét azonban a szocializmus éptésének évtizedei során nyert elméleti és gyakorlati tapasztalatainak önzetlen átadása jelenti. A szovjet dolgozók tapasztalata nyomán számos iparágban sikerült már új munkamódszert bevezetnünk. A harmadik évnegyedben, a szálinvárosi „Sovromtraktor”-ból elindult szovjet gyorsfémvágási munkamódszert a kolozsvári üzemek közül a vasúti fémühe-

lyek és az „Unirea” fémáruipar számos esztergályosa már sikeresen alkalmazza. A kolozsvári „Herbák János”-művek dolgozója a Lidia Korabelnyikova szovjet sztahanovista munkásnő takarékosági munkamódszerének alkalmazásával pedig szeptember hónap folyamán a hulladékfeldolgozó üzemben 8 millió 664.000 lej értékű árut dolgoztak fel az osztályokon összegyűjtött hulladékból.

Csupán néhány nap választ el november 7-től. A küszöbön álló Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulója tiszteletére egyre hatalmasabb méreteket öltő szocialista munkaversenyeket szerveznek a dolgozók, amelyek az eddigieknél is átfogóbb munkavállalásokban csúcsosodnak ki. Az előttünk álló utolsó évnegyed döntő jelentőségű. Ezalatt kell sikerrel befejeznünk nagyszemű ötéves tervünk alapjainak megteremtését. Előttünk áll az egész ország villamosításának nagyszabású terve is, amelynek megvalósításához minden dolgozó közös erőfeszítésére szükség van. E tervünk megvalósításával hatalmasan kifejlesztjük iparunkat, virágzó termőföldde alakítjuk az eddig kiéltlen, mocsaras és aszályos területeket, korszerű, gépesített mezőgazdaságot létesítünk. S ennek a nagyszabású feladatnak teljesítése szorosan összefügg azzal a harccal, amelyet a világ dolgozói vívnak a béke megvédése érdekében.

November 7. tiszteletére

a kolozsvári „Varga Katalin” kötöttárugyár munkásai is egyre nagyobb munkateljesítményekkel készülnek

Közeledik november 7-ike, a dicsőséges Nagy Októberi Szocialista Forradalom 33-ik évfordulója. Népköztársaságunk dolgozói e nagy nap közeledtével, egyre fokozódó munkalendülettel és eddig nem ismert munkateljesítményekkel mutatják ki hazafias munkaszeretettüket. Kolozsváron legutóbb a „Varga Katalin” kötöttárugyár munkásai kapcsolódtak be az országos versenymozgalomba. Az üzemben tartott szakszervezeti munkagyűlésen, kedden délután, az első váltás végeztével a gyár munkásai közül többen újabb munkavállalásokat jelentettek be. Így Bontidean Anna, Kallos Katalin és Gölnér Teréz a fejkendők szabásánál 28,5 a kereknyaku kötöttbluzok készítésénél pedig 25 százalékos norma-

emelést kértek. Vállalták továbbá, hogy november 7-ig, 150 százalékban teljesítik naponta előirányzataikat. Nadasan Róza pedig a félkészárut vasalásánál 25 százalékos normaemelést kért. Szilágyi Erzsébet azzal a szándékkal, hogy ezzel ő is hozzájárul a gyermekruhák előállításának csökkentéséhez, 14 százalékkal emelte napi előirányzatát. November 7. és a néptanácsválasztások tiszteletére Stand Julia és Kövesdi Róza is bekapcsolódott a normaemelők kollektívájába. Stand 10 százalékos, Kövesdi pedig 13 százalékos normaemelést kért. A harisnyaosztály vezetője pedig műhelye nevében ígéretet tett, hogy a fennálló nehézségek ellenére, naponta 5 százalékkal túlteljesítik előirányzatukat. Bobescu

Cornel ugyanakkor a javítóműhely nevében vállalta, hogy a forradalmi évforduló napjáig, — munkaidőn kívül — üzembehelyezi a javítás alatt lévő spulnizógépet.

Az üzem adminisztrációjában dolgozó tisztviselőnk, látva az üzemi dolgozók lelkesedését, elhatározta, hogy ők is bekapcsolódnak a november 7-i előkészületekbe. Ígéretet tettek, hogy ezen a napon foglalkoznak egy-egy analfabéta dolgozóval. November 3-án pedig, amikor az üzemben dolgozók ünnepi műszakot tartanak a nagy forradalmi évforduló tiszteletére, ők is bekapcsolódnak és saját munkahelyükön, az irodában rekordmunkát végeznek.

Beiktatták a MNSZ kolozstartományi vezetőségét

KOLOZSVÁR. — A Magyar Népi Szövetség Kolozs-tartományi szervezetének székházában november 2-án ünnepélyes külsőségek között iktatták be a tartományi vezetőséget. A beiktató ülésen megjelentek: a Román Munkáspárt kolozstartományi bizottságának kiküldöttje, a MNSZ Központi Végrehajtó Irodájának képviselője, a kolozs-tartományi tömegszervezetek kiküldöttjei, valamint a MNSZ kolozstartományi és a rajonok aktivistái.

Az ünnepélyes gyűlést Nagy István, a MNSZ országos központi irodájának kiküldöttje nyitotta meg. A megnyitó beszéd után Takács Lajos dr., a MNSZ Országos Központi Végrehajtó Irodájának tagja, az elvszerű bírálat szellemében rámutatott a MNSZ volt kolozsmegyei szervezetének eredményeire, hiányosságaira. Utalt arra, hogy Népköztársaságunk új területi beosztásával szükséges volt a MNSZ átszervezése, amely

elősegíti a helyi szervezetek politikai képzését, szorosabbra fűzi a tagok és a vezetőségek közötti kapcsolatokat. A továbbiakban ismertette népi demokráciánk megvalósításait, azokat a forradalmi változásokat, amelyek a Román Munkáspárt irányításával hazánkban a szocializmus építését segítik elő. Hangsúlyozta, hogy a villamosítási távlati terv hozzájárul üzemünk fejlődéséhez, elősegíti a mezőgazdaság szocialista átalakítását. Beszédében utalt a néptanácsválasztások jelentőségére, s azokra a feladatokra, amelyek az új területi beosztással kapcsolatban a néptanácsokra és a tömegszervezetekre hárulnak.

Takács elvtárs beszéde után Nagy István, a MNSZ országos központi kiküldöttje beiktatta a MNSZ kolozstartományi iroda tagjait. Az új vezetőség: elnök Balogh Árpád, titkár Besztercel Géza, szervező felelős Beluska János, politikai nevelő Horváth

György, káder-vezetők felelős Eötvös László. Majd sor került az egyes munkakörökhez beosztott elvtársak beiktatására.

A tartományi vezetőség beiktatása után Veress Pál, a kolozstartományi ideiglenes bizottság alelnöke tartott beszédet. Rávilágított a tömegszervezetek feladataira. Elmondta, hogy a tömegszervezetek vezetőségeinek komoly segítség kell nyújtaniuk az ideiglenes bizottságoknak, majd a néptanácsoknak, hogy azok megvalósíthatassák az ötéves terv keretében kitűzött feladatokat. Utána Fábrián Lajos, a Román Munkáspárt kolozstartományi bizottságának kiküldöttje üdvözölte a MNSZ új vezetőségét.

Az elhangzott beszédek után Balogh Árpád, a MNSZ kolozstartományi vezetőségének nevében munkavállalást tett a néptanácsválasztások sikeréért, az MNSZ tagok politikai és kulturális színvonalának emeléséért.

A dolgozó nép jelöltjei

RONTIDEAN ANNA a kolozsvári „Varga Katalin” kötöttárugyár munkásnője. A munkában élenjáró. Az elmúlt napokban november 7. és a néptanácsválasztások tiszteletére elavult normája felemelését kérte. Szorgalmas munkával, elvtársias magatartásával érdemelte ki, hogy az üzem dolgozói képviselőjelöltnek javasolták a városi néptanácsba.

DEMETER MIHÁLY a múltban, mint kereskedősegéd dolgozott. A felszabadulás után az enyedi szövetkezeti mozgalom egyik élharcosa volt. Mindig a dolgozók érdekeit védte. Most, mint a városi ideiglenes bizottság titkára lelkiismeretesen teljesíti kötelességeit. A nagyenyedi dolgozók képviselőjelöltnek javasolták a városi néptanácsba.

JÁGER ERZSÉBET szegény, paraszt család gyermeke. Már gyermekkorában elárvott a szülői háztól és egymaga küzdött a mindennapi kenyérért. A felszabadulás után, mint MNSZ aktivista harcol a dolgozók érdekeiért, a béke megvédéséért. A városi néptanácsban becsülettel képviseli majd a dolgozók érdekeit.

„A gyárak és üzemek munkássága számára a villamosítás azt jelenti, hogy emeljük a műszaki színvonalat, mind nagyobb mértékben gépesítjük és tesszük önműködővé a termelést, fokozatosan kiküszöböljük a kézi munkát, siettetjük és megkönnyítjük első ötéves tervünk és a következő ötéves tervek teljesítését.

A villamosítás világosságot hoz a dolgozó parasztság otthonába és biztosítja a gépesített munka széleskörű bevezetését a mezőgazdaságba, ami jelentős mértékben emeli a hektáronkénti terméshozamot. Ezért a dolgozó parasztság a villamosítást saját ügyének fogja tekinteni és teljes szívvvel fog harcolni és dolgozni győzelméért.”

(Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs jelentése az ország villamosítási tervéről a Román Munkáspárt KV. plenáris ülésén.)

